

Sygn. akt II K 591/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 listopada 2021 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Marek Tyciński
Protokolant:	St. sekr. sądowy Marcin Szymczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Toruń-Wschód w T.

M. G.

po rozpoznaniu w dniu 14 września, 21 października i 23 listopada 2021 r.

sprawy:

oskarżonej Ż. W. urodz. (...) w C.

córki K. i B. zd. R.

oskarżonego o to, że:

I. W dniu 27 kwietnia 2017 roku w T., na ul. (...) (...) w Centrum Stomatologii (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, doprowadziła Centrum Stomatologii (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zamówiła zabieg wybielania zębów wraz ze znieczuleniem o łącznej wartości 1020 zł., a następnie, po wykonaniu zabiegu, odmówiła zapłaty, czym działała na szkodę Centrum Stomatologii (...),

tj. o czyn z art. 286 § 1 kk

II. W dniu 07 listopada 2019 roku w T., na ul. (...) (...), usiłowała doprowadzić Centrum Stomatologii (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wyłudzenie usługi wybielania zębów o wartości 1000 zł, w ten sposób, że wprowadziła pracowników Centrum w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z obowiązku zapłaty, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęła ze względu na odmowę wykonania usługi, czym działała na szkodę Centrum Stomatologii (...),

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk

orzeka

I. Uniewinnia oskarżoną Ż. W. od popełnienia zarzucanego jej w punkcie II aktu oskarżenia czynu;

II. Przyjmując, że czyn opisany w punkcie I aktu oskarżenia stanowi wypadek mniejszej wagi opisany w art. 286§3kk na mocy art. 286§3kk w zw. z art. 34§1, 1a pkt 1kk i art. 35§1kk wymierza jej karę 10 (dziesięciu) miesięcy

ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin miesięcznie;

III. Na mocy art. 46§1kk zasądza od oskarżonej na rzecz K. D. 20 zł (dwadzieścia złotych) tytułem naprawienia reszty szkody;

IV. Zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem opłaty i obciąża kosztami postępowania w wysokości 70 zł (siedemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>II K 591/20</i>	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	Ż. W.	Ż. W. został uznana za winną popełnienia czynu	

zarzucanego jej w punkcie I aktu oskarżenia, tj. tego, że w dniu 27 kwietnia 2017 roku w T., na ul. (...) (...) w Centrum Stomatologii (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, doprowadziła Centrum Stomatologii (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że zamówiła zabieg wybielania zębów wraz ze znieczuleniem o łącznej wartości 1020 zł., a następnie, po wykonaniu zabiegu, odmówiła zapłaty, czym działała na szkodę Centrum Stomatologii (...), tj. czynu z art. 286 § 1 kk.

Sąd uniewinnił oskarżoną od czynu zarzucanego jej w punkcie II aktu oskarżenia, tj. tego, że w dniu 07 listopada 2019 roku w T., na ul. (...) (...), usiłowała doprowadzić Centrum Stomatologii (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wyłudzenie usługi wybielania zębów o wartości 1000 zł, w ten sposób, że wprowadziła pracowników Centrum w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z obowiązku zapłaty, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęła ze względu na odmowę wykonania usługi, czym

		działała na szkodę Centrum Stomatologii (...), tj. od czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Ż. W. w dniu 27 kwietnia 2017 roku stawiała się do Centrum Stomatologii (...) w T. celem wykonania jej zabiegu wybielania zębów ze znieczuleniem. Początkowo nie chciała okazać dowodu osobistego oraz podpisać zgody na zabieg, lecz uczyniła to po rozmowie z recepcjonistką.</p> <p>Ostatecznie jednak powyższy zabieg został wykonany, lecz Ż. W. stwierdziła, że nie jest zadowolona z uzyskanych efektów i oświadczyła, że nie ureguluje zapłaty w wysokości 1020 zł. Pacjentka deklaruje, że bolą ją dziąsła i zaczęła mdleć. Obecny na miejscu lekarz stwierdził, iż Ż. W. jest w dobrym stanie. Ostatecznie pacjentka opuściła klinikę, gdy dowiedziała się, że recepcjonistka chce wezwać pogotowie ratunkowe. Właścicielka Centrum Stomatologii (...)-D. skierowała do Ż. W. wezwanie do zapłaty, lecz pacjentka nie uiściła kwoty 1020 zł. W dniu 7 listopada 2019 roku Ż. W. ponownie udała się do Centrum Stomatologii (...), chcąc wykonać</p>	częściowo wyjaśnienia Ż. W.	46-49, 50-53, 127-127v	

<p>zabieg wybielania zębów. Przedstawiła się jako (...) i nie chciała okazać dowodu osobistego. Gdy recepcjonistka odmówiła z tego powodu wykonania zabiegu, kobieta przyniosła dokument, z którego wynikało, iż nazywa się Ż. W.. Wówczas recepcjonistka poinformowała pacjentkę, że jest dłużniczką kliniki w związku z brakiem zapłaty za usługę wykonaną w dniu 27 kwietnia 2017 roku. Ż. W. nalegała jednak, by przeprowadzono u niej zabieg wybielania zębów, deklarowała nawet, że uiści kwotę za poprzedni zabieg. Gdy ostatecznie odmówiono wykonania usługi kobieta zaczęła mdleć, lecz po zagrożeniu wezwaniem Policji wybiegła z kliniki. W dniu 19 maja 2020 roku Ż. W. wpłaciła na rachunek K. D. kwotę 1000 zł za zabieg wybielania zębów przeprowadzony w dniu 27 kwietnia 2017 roku.</p>			
<p>zeznania K. D.</p>	<p>21, 26-27, 138-138v</p>		
<p>zeznania A. Z.</p>	<p>1-4, 21, 28-29, 137-138</p>		
<p>zeznania A. S.</p>	<p>21, 31-33, 138</p>		
<p>protokół oględzin nośnika CD z nagraniem z monitoringu</p>	<p>14-19</p>		

informacja dot. stanu zdrowia pacjenta z dn. 27.04.2017	140-141		
Ż. W. była dotychczas dwukrotnie karana sędownie, w 2018 roku, za przestępstwo z art. 284 § 1 kk w zw. z art. 12 kk na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz za przestępstwo z art. 222 § 1 kk w zw. z art. 224 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.	karta karna	42	
<i>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</i>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.	Ż. W.	Ż. W. został uznana za winną popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie I aktu oskarżenia, tj. tego, że w dniu 27 kwietnia 2017 roku w T., na ul. (...) (...) w Centrum Stomatologii (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązania, doprowadziła Centrum Stomatologii (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem	

		<p>w ten sposób, że zamówiła zabieg wybielania zębów wraz ze znieczuleniem o łącznej wartości 1020 zł., a następnie, po wykonaniu zabiegu, odmówiła zapłaty, czym działała na szkodę Centrum Stomatologii (...), tj. czynu z art. 286 § 1 kk.</p> <p>Sąd uniewinnił oskarżoną od czynu zarzucanego jej w punkcie II aktu oskarżenia, tj. tego, że w dniu 07 listopada 2019 roku w T., na ul. (...) (...), usiłowała doprowadzić Centrum Stomatologii (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wyłudzenie usługi wybielania zębów o wartości 1000 zł, w ten sposób, że wprowadziła pracowników Centrum w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z obowiązku zapłaty, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęła ze względu na odmowę wykonania usługi, czym działała na szkodę Centrum Stomatologii (...), tj. od czynu z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Ż. W. w dniu 07 listopada 2019 roku w T., na ul. (...) (...), usiłowała doprowadzić Centrum Stomatologii	Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w toku niniejszej sprawy pozwala stwierdzić, że nie doszło		

<p>(...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wyłudzenie usługi wybielania zębów o wartości 1000 zł, w ten sposób, że wprowadziła pracowników Centrum w błąd co do swojej tożsamości oraz zamiaru wywiązania się z obowiązku zapłaty, jednakże zamierzonego celu nie osiągnęła ze względu na odmowę wykonania usługi.</p>	<p>do wypełnienia znamion przestępstwa oszustwa w formie usiłowania, w warunkach opisanych w punkcie II aktu oskarżenia.</p>		
<p>OCena DOWOdów</p>			
<p>o.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>	<p>częściowo wyjaśnienia Ż. W.</p>	<p>Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonej za wiarygodne jedynie w zakresie, w którym potwierdziła, iż w dniu 27 kwietnia 2017 roku oraz 7 listopada 2019 roku przyszła do Centrum Stomatologii (...) celem wykonania zabiegu wybielania zębów. Nadto wyjaśnienia oskarżonej odnośnie braku zapłaty w dniu 27 kwietnia 2017 roku za zabieg wykonany tego dnia polegają na prawdzie. Powyższe okoliczności znajdują potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym, w tym korelują z zeznaniami świadków.</p>	

zeznania K. D.	<p>Świadek jest właścicielką Centrum Stomatologii (...). Jej depozycje Sąd ocenił jako całkowicie wiarygodne. K. D. odniosła się do przebiegu zdarzenia mającego miejsce w dniu 27 kwietnia 2017 roku, w tym opisała zachowanie oskarżonej i potwierdziła, że nie zapłaciła za wykonaną usługę. Nadto przyznała, że w maju 2020 roku Ż. W. uregulowała kwotę 1000 zł tytułem zaległej zapłaty za wybielanie zębów. Zeznania świadka są wewnętrznie spójne oraz pokrywają się z depozycjami A. Z. oraz A. S..</p>	
zeznania A. Z.	<p>Świadek jest rejestratorką. Odniosła się do zdarzenia z udziałem oskarżonej mającego miejsce w 2017 roku opierając się na informacjach uzyskanych od A. S.. Jednocześnie opisała zachowanie oskarżonej podczas wizyty w klinice w dniu 7 listopada 2019 roku oraz odniosła się do ujawnienia, że oskarżona była dłużniczką (...). Sąd uznał jej depozycje za całkowicie wiarygodne. Przede wszystkim pokrywają się one z zeznaniami A. S. oraz K. D. oraz wyjaśnieniami oskarżonej w zakresie, w którym Sąd uznał je za wiarygodne.</p>	

zeznania A. S.	Świadek również jest rejestratorką. W swoich zeznaniach opisała zachowanie oskarżonej podczas obu wizyt w Klinice. Jej depozycje pokrywają się z zeznaniami A. Z. oraz K. D. oraz wyjaśnieniami oskarżonej w zakresie, w którym Sąd uznał je za wiarygodne.	
	Sąd uznał za wiarygodne dowody stanowiące dokumenty urzędowe, tj. protokół oględzin płyty CD oraz kartę karną oskarżonej. Ich prawdziwość nie budziła wątpliwości.	
informacja dot. stanu zdrowia pacjenta z dn. 27.04.2017	Sąd nie miał również wątpliwości co do wiarygodności powyższego dokumentu. Oskarżona potwierdziła, iż w dniu 27 kwietnia 2017 roku była w Klinice i wypełniła formularz.	
<i>o.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
	częściowo wyjaśnienia Ż. W.	W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonej, w części, w której

		<p>nie przyznaje się do popełnienia czynu zarzucanego jej w punkcie I aktu oskarżenia oraz twierdzi, iż nie uiściła opłaty za wykonany zabieg, bowiem nie został on przeprowadzony prawidłowo. Twierdzenia te stanowią, w ocenie Sądu, przyjętą przez oskarżoną linię obrony i pozostają w sprzeczności z zeznaniami K. D. oraz A. S.. Rejestratorka od początku zwróciła uwagę na dziwne zachowanie oskarżonej, która nie chciała okazać dokumentu tożsamości czy wypełnić niezbędnych formularzy. Z kolei lekarz jednoznacznie stwierdził, iż zabieg wykonano prawidłowo, nie spowodował powikłań oraz odniósł zamierzony efekt. Dlatego też, wbrew twierdzeniom oskarżonej brak zapłaty za usługę był celowy i z takim zamiarem oskarżona przysłała do kliniki.</p>	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		

Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	II	Ż. W.
Zwiąże o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
W ocenie Sądu oskarżona swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 27 kwietnia 2017 roku nie uiściła zapłaty za wykonany u niej w Centrum Stomatologii (...) zabieg wybielania zębów wraz ze znieczuleniem wypełniła znamiona przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk. Przede wszystkim zachowanie oskarżonej przed powyższym zabiegiem - próba odmowy okazania dokumentu oraz wypełnienia niezbędnej dokumentacji oraz nie podanie m.in. numeru PESEL świadczy o tym, że już w momencie wykonania owej usługi miała ona zamiar nie uiścić zapłaty za niego. Tym samym doszło do wprowadzenia w błąd co do zamiaru wywiązania się z zobowiązania. Poza tym Ż. W. mimo potwierdzenia przez lekarza prawidłowości			

wykonania zabiegu twierdziła, że efekt jest niezadowalający i odczuwa skutki uboczne, a następnie udawała omdlenie i nie chciała skorzystać z pomocy pogotowia ratunkowego oraz opuściła klinikę. Nie płacąc za zabieg oskarżona doprowadziła K. D. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem

W przekonaniu Sądu, czyn przypisany oskarżonej należy zakwalifikować jako wypadek mniejszej wagi. Istota wypadku mniejszej wagi sprowadza się do szczególnej charakterystyki zachowania, realizującego wszystkie znamiona przestępstwa określone w typie podstawowym, która sprawia, że taki czyn sprawcy stanowi przestępstwo zasługujące na łagodniejsze potraktowanie (łagodniejszą karę). Wypadek mniejszej wagi zachodzi wówczas, gdy okoliczności popełnienia czynu zabronionego wskazują, że z jednej strony sam czyn charakteryzuje się niewielkim stopniem społecznej szkodliwości, z drugiej zaś jego sprawca nie jest na tyle niebezpieczny dla społeczeństwa, aby stosować w stosunku do niego zwykłą karę przewidzianą za zrealizowane przez niego przestępstwo (por. J.

Makarewicz, Kodeks karny z komentarzem, s. 446-447; orzeczenie SN z 7 lutego 1935 r., Zbiór Orzeczeń Sądu Najwyższego. Orzeczenia Izby Karnej 1935, poz. 388). Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu należy uwzględnić okoliczności wymienione w art. 115 § 2 kk, a więc rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, że wartość szkody nie jest duża, a jednocześnie zebrany materiał dowodowy pozwala twierdzić, że zarówno stopień społecznej szkodliwości czynu, jak i stopień winy oskarżonego nie jest znaczny.

Zasadnicze znaczenie w tej kwestii ma rozmiar szkody wyrządzonej przestępstwem, bowiem na gruncie niniejszej sprawy była to kwota stosunkowo niska – 1020 zł. Jednocześnie czyn ten wykazuje

<p>stosunkowo niski ładunek społecznej szkodliwości w porównaniu z czynem, który należałoby zakwalifikować jako oszustwo w typie podstawowym. Oskarżona bowiem w maju 2020 roku uiściła kwotę 1000 zł.</p>			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	3.5. Uniewinnienie	I	Ż. W.
<p>Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia</p>			
<p>Sąd uniewinnił oskarżoną od czynu zarzucanego jej w punkcie II aktu oskarżenia, tj. usiłowania oszustwa, którego miała dokonać w dniu 7 listopada 2019 roku.</p> <p>W ocenie Sądu analiza zgromadzonego materiału dowodowego, w tym</p>			

przede wszystkim zeznań świadków pozwala stwierdzić, że zachowanie oskarżonej nie stanowiło jeszcze usiłowania dokonania oszustwa.

Czynnością wykonawczą w wypadku usiłowania dokonania czynu zabronionego jest podjęcie przez sprawcę zachowania mającego prowadzić do realizacji wszystkich znamion czynu zabronionego, które ustawodawca określa mianem bezpośredniego zmierzania do dokonania czynu zabronionego. Z uwagi na fakt, że zachowania zmierzające do popełnienia przestępstwa mogą mieć różnoraki charakter, zbliżając sprawcę w mniejszym lub większym stopniu do jego dokonania, ustawodawca odpowiedzialność karną za usiłowanie ogranicza jedynie do tych kategorii zachowań zmierzających do popełnienia czynu zabronionego, które charakteryzują się bezpośredniością.

Bezpośredniość zmierzania do dokonania czynu zabronionego następuje wówczas, gdy sprawca w sposób jednoznaczny uzewnętrznia swój zamiar dokonania czynu zabronionego (ujawnia jego treść) poprzez podjęcie zachowania wykraczającego swoim charakterem poza

czynności przygotowawcze określone w art. 16 kk, stanowiącego z obiektywnego punktu widzenia ostatni etap (ogniwo) przed dokonaniem czynu zabronionego.

W ocenie Sądu, oskarżona próbując skorzystać z zabiegu wybielania zębów nie pozostawała jeszcze w fazie usiłowania dokonania przestępstwa oszustwa, które polegałoby na wyłudzeniu owego zabiegu. Oskarżona podjęła dopiero starania, by ów zabieg został wykonany, ale nie wypełniła niezbędnej dokumentacji oraz nie znalazła się na fotelu dentystycznym. Zdaniem Sądu oskarżona mogłaby dopiero wejść w fazę usiłowania, lecz zachowanie personelu kliniki powstrzymało ją od dalszych działań. Dlatego też Sąd uznał, iż należało uniewinnić Ż. W. w zakresie powyższego czynu. Nie umknęło uwadze sądu to, że oskarżona oferowała pieniądze w tym dniu oraz pokazywała je pracownikom Kliniki

KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
Ż. W.	II	II	<p>Sąd na mocy art. 286 § 3 kk w zw. z art. 34 § 1, 1a pkt 1 kk i art. 35 § 1 kk wymierzył oskarżonej karę 10 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.</p> <p>W ocenie Sądu kara w postaci obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne pozwoli oskarżonej na podjęcie refleksji nad popełnionym przez nią czynem. W zakresie wymiaru kary Sąd miał na uwadze przede wszystkim nieznaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu zabronionego oraz stopień winy oskarżonej, na co miały wpływ okoliczności w postaci motywacji i sposobu zachowania się sprawcy, a także rodzaj i rozmiar skutków przestępstwa, w tym niewielką kwota szkody pozostałej do naprawienia oraz zakwalifikowanie czynu, którego się dopuściła jako wypadek mniejszej wagi.</p> <p>Ponadto Sąd zdecydował się na ograniczenie</p>

			<p>elementu represyjności sankcji karnej i zdecydował o wymierzeniu kary o charakterze wolnościowym mimo, iż oskarżona była uprzednio karana sądownie biorąc pod uwagę fakt, iż oskarżona jeszcze przed wniesieniem przeciwko niej aktu oskarżenia uiściła pokrzywdzonej kwotę 1000 zł oraz okoliczność, iż czyn, którego się dopuścił stanowi wypadek mniejszej wagi. Społeczna szkodliwość przypisanego oskarżonemu przestępstwa nie jest na tyle wysoka, aby koniecznym było wymierzanie mu najsurowszego rodzaju kary, która to przecież ma w istocie charakter izolacyjny. Nadto z uwagi na fakt, iż jest bezrobotna będzie mogła efektywnie wykonać nałożoną na nią karę. Oskarżona nie posiada żadnego stałego źródła dochodu i pozostaje na utrzymaniu męża, dlatego też orzeczenie wobec niej kary grzywny byłoby nieefektywne.</p>
Ż. W.	III	II	<p>W związku z faktem, iż oskarżona wpłaciła pokrzywdzonej kwotę 1000 zł, a także kierując się wnioskiem Prokuratury, Sąd, na podstawie art. 46 § 1 kk, zasądził od oskarżonej na rzecz K. D. kwotę</p>

			20 zł tytułem naprawienia reszty szkody.
Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
IV	Kierując się zapadłym w niniejszej sprawie rozstrzygnięciem oraz treścią art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 180 zł tytułem opłaty, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych, i obciążył ją		

	kosztami postępowania w wysokości 70 zł. W ocenie Sądu mimo, iż oskarżona nie pracuje, będzie mogła uiścić powyższe należności, bowiem są to niewielkie kwoty.	
Podpis		